

om skille, og skulle lyse til det Herretsting, som den tiltalte svarer under.

1-16-13. Naar Sandemænd have udseet Markeskiellet, da skulle de det stable med Stok, eller Steen, og Kul og Flint derunder, og siden svære paa det Stæd, der som skillet og tvistet var, at de have gjort Ret, og lyse siden til Tinge. Denne er Eeden: Bede sig saa Gud hielpe, at de gjøre det ej for Vild, og ej for Fare, uden for det, at de troe saa at være ret Markeskiel, og at de have saa hørt af deris Forældre og andre gamle Folk.

1-16-14. Sandemænd maa ej svære om Ejendom, eller imod Lavhæfd, eller imod Sandemænd, som tilforn soret have, imens de ere ved fuld Magt og Ufælte.

1-16-15. Skille Sandemænd ad, da skal det stande, som de fleeste gjorde; Ere de lige, da stande det, som Formanden gjorde med dennem, som hannem følge; Iligenmade om de svære alle et, uden saa er, at deris Tog underkiendis af Ridemænd, som derpaa tage vorde.

1-16-16. Sandemand, der lovfælt er, fælder ingen i Toget uden sig selv.

1-16-17. Hver Sandemand, som haver soret Uret forsetligen, saa det aabenbare kiendis, skal oprette den forurettede hans bevislig Omkostning, Kost og Tæring, og siden have forbrut sin Boeslod til sit Herskab.

1-16-18. Alle otte Sandemænd skulle have Kost og Tæring otte Lod Sølv, som skal lige deelis imellem dem alle. Den der Sandemændene opkrævit haver, hvad heller de sore med hannem, eller imod, eller ikke med alle, skal betale dennem fornævnte otte Lod Sølv paa Tinget, som de deris Tog lyse paa, under nam i hans Boe, uden videre Proces, eller Dom.

17. Capitel

Om Granskninger

1-17-1. Naar nogen beklager sig forurettet at være, paa Jord, Eng, Skov, Skifter, Gierder, Vandfald, Bygning, Græsning i Fællet, eller Auret, og alt andet saadant, som ikke kand kiendis paa, for end Syn, eller Besigtelse, skeer, da skal af Dommeren Uvillige Dannemænd opnævnis, som skulle komme paa Aastæderne, og der granske og besigte, hvorledis det haver sig der-

med; Hvilket Syn og Besigtelse de skulle til næste Ting derefter fremføre og bekræfte.

Bemærkninger:

Stig Iuul henviser til retsplejelovens §§ 283 og 284.

Se forslagsstillernes bemærkninger til artikel 1-2-8.

18. Capitel

Om Reebsmænd

Bemærkninger:

Stig Iuul anfører, at kapitlet er bortfaldet ved desvetudo.

Forslagsstillerne skal ikke kunne sige, hvornår kapitlet blev overflødig, men forslagsstillerne er enige i, at det er forældet. De enkelte artikler i 18. kapitel kommenteres derfor ikke særskilt.

1-18-1. Naar nogen Lodsejer i nogen Bye finder sig at være brøstholden, enten i Mark, Skov, eller Ejendom, da skal hand det først kære paa Tinge, at hand haver mindre, end hannem bør, og begære jevnet med Reeb og før end der mælis Reeb paa nogen Ejendom, da skal Fogden først nævne otte Uvillige lovfaste Herrets- eller Birke-Mænd, som skulle paa een bestemt Dag og Tid derefter komme paa samme Ejendom, som Reeb begæris paa, og skal der granskis, om den, der klager, haver slig Brøst, at der bør at gange Reeb, eller ej, og det skulle de vidne paa næste Tingdag. Findis der da slig Brøst, at Reeb skal gaa, da skal Fogden og de otte Herrets- eller Birke-Mænd, som vare udnævnte til Synsmænd, først over alt gjøre deris Flid at tilfreds stille den, som brøstholden er, med Lodning, eller udleg af den, som meere haver, paa det at alle Ejere ikke skulle fange Skade af Reeb; Men hvor ikke anderledis kand forligis, end at Reeb skal mælis, da hvor Fierding findis paa Marken, der skal reebis efter Fierding; Hvor Boel, efter Boel; Hvor Otting, efter Otting: Saa skal og være om Tolvtving, Fierding, eller Qvarter; og hvor saa findis at Gribejord er, som tilforn ikke haver været lagt, enten i Boel, Fierding, Otting, eller Mark Sølv Jord, som er et Pund Bondeskyld, den reebis efter gammel Landgiæld og Skyld; Og skal over alt reebis, saa vel for Smørsskyld som for Kornskyld.